

BÁCSMEGYEIEI FÜGGETLENSÉG

A BÁCS-BODROG VÁRMEGYEIEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. — Néptanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 kor. — Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Dr. Jovánovits József.

Lapszerkesztő:

Dr. Kiss Dezső.

Laptulajdonos a „Zombori Függetlenségi Párt.”

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz. hová a lapot illető közlemények és az előfizetések küldendők. — Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 76.

A nyilvánosság kizárásával.

Tisztelt Uram és kedves szerb testvérem!

„A mult Szent-Barbara napján tartott Bács-Bodrog vármegyei törvényhatósági bizottsági gyűlésen több mint száz szerb bizottsági tag volt jelen. A bizottsági tagok ezen tekintélyes szép számából a gyűlés után felénél többen egybegyűltek, hogy megvitassák, mily módon egyesüljenek a szerb bizottsági tagok s hogy mintegy szerb — tagjai számát tekintve elég tekintélyes, előkelő — párt, együttesen és egyetértve azon munkálkodjanak, hogy a szerb érdekek ezentul ne mellőztessenek, ne tiportassanak, hanem hogy azoknak tiszteletet szerezzenek és megvédjék.”

Ezeket közlöm előjáróként abból a felhívásból, melyet a Szenttamason összejött konferencia szervező bizottsága egy mellékelve küldött „Nyilatkozat”-tal kibocsátott, mely nyilatkozatban a vármegyei törvényhatósági bizottsági tagoknak zárt borítékban kötelezni kell magokat, hogy a Szent-Barbara napján tartott konferencián elhatározott hazafias szerb mozgalommal egyetértve, a vármegyében

alakítandó hazafias szerb pártba be fognak lépni.

Tisztelt uraim és kedves szerb testvéreim! Ha Önök előtt valami értelmetlen volna, úgy felvilágosítás végett forduljanak papjukhoz, tanítójukhoz, vagy más hazafihoz. És csak Önöktől, az Önök kedvező válaszuktól függ minden, a további munka, a szerb érdekek védelme.

* * *

A bőkezű Gondviselés a lilimokat felruházván, nem feledkezett meg egyebekről sem.

A népfajok osztályozásakor kijelölvén kinek-kinek természetszerű hivatását, megajándékozta valamennyit egy-egy külön speciessel.

Egy-egy jellemző sajátossággal, mely életviszonyaikhoz alkalmas, szükséges.

Kitartást, türelmet, szívósságot, akaratot az egyiknek, a képzelt sérelmek által gerjesztett s mesterségesen tovább szított permanens felindulást a másiknak.

Az érzelmi skála is hasonlóan különbözik a népeknél. Egyiknél a józanabb, de talán mélyebb gerjedel-

mek karcolják a lélek sima tükrét, a másiknál a fantaszmagórikus, üres képzelgéseken csüggő faji önérzetnek beteges tultengése egy hiszterikus párizsi mondaine-ével vetélkedő szenzibilitás.

Egy nem a saját anyanyelvén írott fölírás, alárendeltségére emlékeztető lobogó, képes a legvégletebb extázisba ejteni.

Életeélnak, küzködési feladatának ezen ideges izgatottságában nem az anyagi és szellemi, társadalmi és politikai boldogítást és előrehaladást tekinti, hanem a nagy szerb ábrándok, a délszláv birodalom kifelé vergáló hóbortját, a hatalmas, óriási szláv nép-családok szféráiba való tettemezést.

— Nem tudtam ezen kontemplációktól szabadulni, olvasván ezen „hazafias szerb konferencia” felhívását. — Feleletet kér minden iránt működő agyvelőm, ezen furesa jelenlégtől. Nem tudom másképp megérteni, hogy hát honnan szedődik az az idegenszerű tény, hogy ennek a politikailag teljesen jogozott, egyenjogúvá tett, az államszabadságban, a

Heine — árnyak.

Borongva álmodoztam

És néztem képedet.

A kedves arc titokban

Életre ébredett.

Csodálatos mosolygás

Suhant el ajkadon,

S fénylő szemedre könnyet

Csalt ki a fájdalom.

Orcámról is a földre

A könnyek ömlenek,

És jaj! nem tudom hinni,

Hogy elvesztettelek.

Árny és fényképek.

— A „Bácsmegyei Függetlenség” eredeti tárcája. —

Írta: Del Toró.

Janónak született, de később Jancsinak hívták. Ott látott napvilágot, hol csak a zab terem meg és fajrokonai csak a fazekak drótozásában érik el a művészet legmagasabb fokát. Később a Duna—Tisza közére vetette sorsa és egészen átvedlett magyar fiuvá. A krumplít és málét most még álmában se ette meg, ellenben a rózsaszínű gulyással nem tudott betelni.

Valamelyik járási komiszárius vette pártfogásába, később pedig Mátéházy esendbiztos udvarába került, ki ügyes pandurlegényt faragott belőle. Esze egy kubikostalicára való volt, hát könnyen tudott mindenhez alkalmazkodni. Mert Isten — a német közmondás szerint — nyilván észet is adott a „hivatalhoz.” Hogy nem mindig használta föl jóra, hanem gyakran huncutságokra, az csak olyan veleszületett „szépséghiba” volt. Hát bűn ez? Nem! Hát bűn az, ha a részeg ember nem

találja meg a kapukulcsot és kénytelen visszátamolyogni a koresmába? Nem! Ez is csak olyan veleszületett „szépséghiba.”

Legjobban szeretett azonban Jancsi huncutkodni a menyecskék és lányok körül. Mindig úgy kerülgette őket, mint a macska a forró kását.

— Keresd az asszonyt! — mondogatta magában mindig, mivelhogy úgy tartotta, hogy nemesak minden jónak, de minden rossznak is ott a kutforrasa.

És bizony akárhányszor olyan helyes nyomokra vezetete az asszonyi bőbeszédűség, hogy tiz pandurlegény furfangos esze együttvéve se talált volna rájuk. Egy kis selyempapucs, melynek szerelem is lehetett a bélése, egy sor csinos, piros kaláris, vagy egy pár csillogó fülbevaló, melyre Ábris zsidó huszszor is megesküdt, hogy „igazi gyémánt,” mindig megnyitotta Jancsi előtt az utat a menyecskék, lányok szívéhez, aztán nagyon is beszédesek lettek a lelkeim. Ilyenkor még azt is meggyónták, hogy melyik falu határában „meszterkedik” a Pista, melyik erdő sűrűjében

FENNÁLL 1821. ÉV ÓTA.

Husvéth István

műfestődjé és kémiai tisztító intézete Zomborban.

232-50-38

Elfogad uri, női és gyermekruhákat
TISZTÍTÁSRA ÉS FESTÉSRE
a legolcsóbb árak mellett.

nemzetnek parlamenti, önkormányzati és esküdtszéki szervezetében résztvevő szerb testvérek Szenttamáson zárt ajtók mögé vonulnak. Honnan ezek a zárt borítékokban történő titkolódzások?

Hiszen csak nem a titkolódzás sötétségéből akarnak esel és ravasz-sággal a gyöngelkek karakterével az egységes magyar nemzet életére törni?

Pedig ezen titkon szervezett pártalakulás, magukba zárkozva fontolgatás, azt a gyanút kelti, hogy az egységes magyar nemzet életére megy a játék, úgy tűnik fel, mintha az ellenségek természetrajzát öltötték volna magukra s a fekete társadalom házi tradícióihoz folyamodtak volna, hogy szöjjék a hurkot a nyakukra, hogy a kifosztandó objektum szemé, füle előtt ne állapítsák meg a fosztás pályatervét. Mert eddig mindig az volt a meggyőződés, hogy amikor a magyarnak a fekete vonalakat kellett rajzolni, hát akkor titkolódzni is kellett.

Mert hát mi a szösznek szörnák szeretetök meleg sugarait zárt redők mögött a magyar nemzet barátai, testvérei?

Miért kell mint szerb pártnak ebben az országban, ebben a vármegyében érdekeik megvédése miatt szervezkedniük?

Hiszen a rend és államfentartó magyar nemzet sohasem nyomta el őket, velük szemben sohasem volt igazságtalan.

Az egész történelem egykorban sem tud sem erőszakos rendszabályokról, sem ellenséges föllépéséről a

magyarnak akár a szerb, akár a más nemzetiségek ellen: sőt inkább az van ellenkezőleg megírva, hogy a magyar minden neki meghódolt fajt fegyvertársánl fogadta, se szokásai-ban, se nyelvében nem háborgatta, hanem magával egyenlőnek nézte, jogara alatt mególtalmazta, menedéket és életet adott neki. Nemessé tette, tekintet nélkül arra milyen anyanyelven beszélt, milyen származású volt, együtt és egyetemlegesen mindenik „membrum sacrae Regni Hungariae coronae“ alkotta a politikai magyar nemzetet.

És amikor 1848-ban a szabadság szellemétől áthatott magyar nemzet március 15-én proklamálta a jogegyenlőséget, a jobbágyi szolgálományoknak örök időre való eltörlését, ezen általános, közös s immár demokratikus alapon nyugvó jogokból nem zárta ki, az alkotmány sáncaiba fölvetve a nemzetiségeket is.

A nemzetiségek egyenjoguságáról szóló 1868. évi XLIV. t. c.-kel, — mellyel méltányosság, igazságosság és szabadelvűség dolgában talán semmiféle törvényalkotás nem versenyez, — a magyar nemzet szintén törvénybe iktatta a nem magyar ajkuak nemzeti-ségi érdekeit. Kimondotta, hogy a hivatalok betöltésénél valakinek nemzetisége nem tekinthető az országban létező bármely hivatalra, vagy méltóságra való emelkedésnél akadályul; sőt inkább az államkormány gondoskodni köteles, hogy az országos birói és közigazgatási hivatalokra, a különböző nemzetiségekből a szükséges nyelvekben tökéletesen jártas s más-ként is alkalmas személyek a lehető-

ségig alkalmaztassanak. Mindenkinek meg van óva anyanyelvéhez való joga, nemesak az egyesnek, nemesak a családnak, hanem az egyháznak, a községnek, a közigazgatási törvényhatóságnak is, nemesak a többségnek, hanem még a kisebbségnek is.

Kiváló példa erre erdélyi szász honfitársaink hatszáz éves itt tartózkodása, kik évszázadokon keresztül máig megtartották eredeti nyelvüket, viseletüket, szokásaikat, még egyes más törzsek közé ékelt falvakban is.

Ez hallatlan minden más európai államban!

Hát mit akarnak a szenttamási konferencionisták? Talán Hodzsa Milán, vagy a híres memorandum perben szerepelt Popoviciu Aurél programjának aknamódon való megvalósítására törekednek? De hiszen, ha a finom és éles elméjű, tiszta ítéletű tudósunk Ernest Lavinaznak az európai politika történeti átnézetéről írott klasszikus essay-jét elolvassák, beláthatják ezt.

Lehetetlenné teszik azt a modern álladalom intézményei, a mai műveltség általánossága, a mai közlekedés felforgató könnyűségei.

— A modern élet versenyre kizsólítja a törekvő emberi lelket az ország utolsó zugából is és ninesen a birodalomnak oly rejtett helye, a hol a modern nemzeti állameszme vérkeringésének lüktetését meg ne érezzék. — Ki tagadhatja, hogy ez minden nemzetnél egy közérzést teremt, hogy ez építi fel a nemzeti önérzet erkölcsi várát, ez forrása új hatalmaknak, a nemzet erkölcsi kincsei gyarapodásának.

„szegénylegénykedik“ a Miska, melyik csárdásné ajkairól szivja az édes mézet Marci és a többi kapcabetyár.

Csinált is az asszonyneptés segítségével olyan jó „fogásokat“, hogy csakhamar hirtel az egész járásban. Mert ha — a közmondás szerint — „baj volt Köpecen“, mindig Janesit rántották elő.

A gazdája is nagyon szerette Janesit életrevalóságáért. Ugy szolván jobb keze volt. Még a titkait is rábizta. És hogy minél jobb kedve legyen a „titoknokság“ fírasztó hivatalát viselni, hát azt is megígérte, hogy a „salavári vásáron“ vesz neki egy bikacsikot. Mert Janesi nagyon szerette volna a „nimbuszát“ azzal emelni, hogy a többi pandurlegénytől megkülönböztesse magát és bikacsikot is legyen szabad hordania, mint a gazdájának: Mátéházy esendbiztosnak, ki a szerelmes lányok és asszonyok szemefénye volt, mikor rangosan végig lépkedett a promonádon.

Történt egyszer, hogy valami „ripacs-társulat“ örvendeztette meg a kis tiszaparti

városkát. Fölütötték a „templomukat“ egy hatalmas fabódében és görögtűz mellett áldoztak minden este Tháliának. Thália papnői közt legszemrevalóbb volt a direktorné. Olyan harmincesztendő molett szöke asszonyka, ki azt tartotta a nótával, hogy: „minden falu édes hazám, minden legény édes babám.“ Hát természetes, hogy a kicos esendbiztoson is megakadt a hamis szemé. De a deli esendbiztos se dugta a hüvelykujját a mutató és nagyujja közé, nem, hanem esettentett egyet a nyelvvel és azt mondta:

— Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok!

Hogy pedig hamarosan nyélbe üsse a dolgot, magához szólította a Janesiját, kinek már jártassága volt az ilyen „kusza ügyekben“ és így szölt hozzá:

— Holnap lesz az öreg nagyságának (ez volt az édes anyja) a születésnapja. Hiszen tudod...

— Tudom, tudom, komiszárius uram!
— Nohát elmegy a „direktornéhoz“ és meginvitálok hozzánk ozsonnára.

— Értem — mondta Janesi szemhunyorgatva.

— De okosan cselekedj, mert szíjat hasítok a bőrödből.

— Instálom alásan, van itt ész! — mondta Janesi és nagyot bökött a homlokára.

— És most siess!

— Rohanok — válaszolt a Janesi és futott, mint a szélvész.

Mikor az utcán volt, látta csak be, hogy nagy bakot lött, mert nem kérdezte a gazdáját, hogy melyik direktornét invitálja be? Arra épen nem gondolt, hogy „ripacsékat“ ilyen megtiszteltetésben részesítse a gazdája. Hiszen az csak olyan gyütt-ment nép! Ma itt, holnap ott.

Vissza nem akart menni, mert tartott attól, hogy a komiszárius haragjában kihajítja, hát csak bandukolt szépen egyik utcából ki, a másikba be. Egyszerre csak megint nagyott bökött a homlokára és szinte ujongva mondta:

— Hopp, megvan! Beinvitálok vala-

15 perc alatt
száradó

Padló Email Lack

0., 1., 2., 3., 4., 5. szám.

Kapható:
ifj. Heindlhofer Róbertnál
Zombor.

S a modern életnek e tényezői kell hogy gyakorolják hatásukat Magyarországon is.

A népek tömegeit nem zaklatja, de beléjük szívárogo elsöbben is az állami, utána a nemzeti öntudat. Ez addig, míg a magyar állam van, feltartóztatlan. És nincs okunk ez öszintéséget megtagadni.

Hát mondják meg mit akarnak? Várjuk a nyílt, öszinte feleletet!

k. d.

Kulai posztógyár.

Zombor, 1908. április 4.

Rövid idővel ez előtt egy nagy panaszkiáltás zugott végig az egész országban. Nagy, rettenetes panasz, jogos szemrehányás, amiért mindenkit felelősség terhel, még sem veszi magára senki.

Nincs iparunk!

Erre a felzúgó fájdalmas kiáltásra megrendült a nemzet s mellére esapva a szív tájékán erőteljesen hangzott fel: ne csüggedjünk! Teremtünk ipart!

Szalmaláng volt! Vissza estünk ismét régi közönyünkbe, amelyből a politikával való foglalkozás, egy-egy percre ki-ki ragadnak, hogy azután annál mélyebben aludjunk el.

Elfásultunk! Nem tudjuk megkülönböztetni az igazi jót a hamistól.

Ki kell végre nyílni a szemeknek s be kell látnunk, hogy a jövő fejlődést csakis az ipar és kereskedelmi téren érhetjük el.

Most e válságos időkben össze kell fogniok a kormánynak és a társadalomnak és kölesönös buzdítás, söt erőltetés árán is le kell rakni a jövő ipar fejlődésének alapjait.

Sohasem volt aktuálisabb az iparos nevelés kérdése, mint most, amikor a magyar, a honi ipart akarjuk megteremteni. Valamennyiünknek érezni kell annak szükséges voltát, mivel tudjuk, hogy oly alapos szakismeretekkel bíró tanult emberekkel nem bírnak, akik képesek volnának nagy gyári

vállalatokat vezetni s termékeiket piacra is képesíteni.

Ezeket a külföldről megkapjuk s csak rajtunk mulik, hogy a régi, ósdi hagyományokkal szakítva, gyermekeinket az iparos pályára adjuk s így képzett, derék munkásokat neveljünk.

Elöttünk a példa! Kula község két egyszerű polgárának volt bátorsága kockáztatni egész vagyonukat, hogy a vármegyénkben legkönnyebben meghonosítható textiliparnak gyárat emeljenek, amelyet rövid pár év alatt ki is bővítettek úgy, hogy immár 60 munkáskezet foglalkoztatnak. Vállalatukat egy külföldről hozott munkavezető a legnagyobb elismerésre méltó buzgalommal vezet s minden tudásával azon van, hogy a gyár termékeivel a külföldi gyárak produktumait tulszárnyalja.

Erkölesi és elengedhetetlen hazafiúi kötelessége minden állampolgárnak ezt a gyárat támogatni, mert csak így érhetjük el, hogy az prosperálhasson.

Fernbach Károly főispán meleg szeretettel tette magáévá a kulai gyár ügyét s lelkesedéssel támogatja azt. A szomszédos városok és vármegyék főispánjai és a járási főszolgabírák figyelmét a következő meghangy levéllel hívta fel a kulai posztógyár termékeire:

„Kedves barátom!

Gazdag és tekintélyes csak akkor lesz hazánk, ha mindannyian jóvöltán munkálkodunk és minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy önálló ipart teremtünk és a meglévő iparvállalatokat támogassuk.

Vármegyénk az ipar és kereskedelem terén az öt alig megközelítő népességű és fekvésű megyék mögött meglehetősen hátra maradt.

Pedig épen nálunk nagyon könnyen volna meghonosítható bármely ipar, mert a nép értelmes, tanulékony s amellet szorgalmas és munkaszerető, mégis a a megélhetés nehéz, sötét gondjaival küzd.

A bácskai paraszt 4—5 hónapig van munkába. Az aratás befejezése után a

mennyi direktornét, azokból majd csak válogathat magának komiszárius uram.

És úgy tett, amint elgondolta.

Az ozsonna idejére egyenként megérkeztek a direktornék, mert hát a városka sok olyan intézettel dicsekedett, melyek élén direktorok állottak s mivel mind házasemberek voltak, hát szép summát tett ki a direktornék száma.

Csak éppen az nem jött el, kit legjobban óhajtott a szerelemittas Mátéházy. Estefelé aztán a direktorok is mind bekopogtattak, hogy szintén részt kérjenek a mulatságból. Mátéházy fintorgatta ugyan az arcát, de akarva, nem akarva, jó képet kellett vágni a komédiához. Tudta, hogy Jancsi esinálta a baklövést, de már nem segíthetett a dolgon.

Egyik flaskó a másik után került föl a hűvös pince puha homokjából és lett olyan dinom-dánom, hogy csak a kakasszó figyelmeztette a vendégeket az indulóra.

De Jancsi se hagyta magát. A gyönyöző „nektárral“ annyira öntözgette száraz

torkát, hogy a gazdája csak másnap akadt rá a pincegádorban, hol az igazak álmát jóízűen aludta és bizonyosan a bikaesikről is szép álmai voltak.

Mátéházy, hogy jutalom nélkül ne maradjon a „titkárja“ fáradozása, megforgatta a levegőben a bikaesikjét és olyan kenetteljesen simogatta vele végig Jancsi hátát, hogy a városi „kirurgos“ nyolc nap alatt se bírta lekarbolozni az odarajzolt piros, zöld és kék foltokat.

Jancsi, mikor már kilábolt a „szerecséllenségéből“, úgy fufangoskodott magában a ravasz eszével:

— Vagy én voltam részeg, vagy a gazdám. Bizonyosan a gazdám, mert a bikaesiköt nem a kezembe, hanem véletlenség ből a hátamra nyomta.

Hogy Jancsi a kapott ajándékkal eldicsekedett-e valaha, nem lehetett kifürkészni, se a földön, se az égben, de még Tótországban sem.

hosszu téli hónapokban teljes tétlenségben éli fel esekély keresményét. Ezt a sok parlagon heverő kezet kell mozgásba hozni, ezeket kell tétlenségükből felrázni.

Nálunk a gazdasági kérdésekkel való foglalkozást megbélyegzőnek tartják, — nem urnak való, — mi politikus nemzet vagyunk, a parasztnak, — annak nincs elég esze hozzá.

Mit látunk a külföldön?

A magasabb műveltségi fokon levő államok azáltal lettek nagyok és vagyoniilag függetlenek, mert a kormány és a közélet vezető férfiai mindig újabb-újabb kereseti forrásokat teremtettek, a népet a szorgalmas munkára, a józan takarékosságra nevelték s ezáltal előmozdították jólétét és vagyonosodását.

A jólétet nem elég csak szeretni, azért tenni, fáradni kell. Munkát és keresetet kell teremteni. Ezt úgy érhetjük el, ha az alakulóban levő vagy már üzemben álló gyáripárt erkölcsileg és anyagilag támogatjuk.

Kulán 1905. évi szeptember havában két vállalkozó szellemű polgár ember egy kisebbszerű vállalatot alapított, amelynek keretében a gyapjufonásra és szövésre rendezkedtek csak be és az előállított termékeknek teljes kikészítését külföldi, jobbára ausztriai és brünni gyárakkal fejeztették be. Nagyon természetes, hogy a gyárosok által elkészített áruk sem minőség, sem ár tekintetében a versenyt ki nem állhatták.

Ez az iparvállalat a folyó év eleje óta új alapokra fektetve nemcsak a legújabb fonó- és szövőgépekkel, hanem a kikészítéshez és az anyag versenyképes előállításához szükséges új szisztemájú és modern gépekkel is felszereltetett.

A közönséges polgárokból álló 26 tagu közkereseti társaság anyamegyénkben tehát egy oly gyárat létesített, amely 400.000 koronás befektetésével és előállított áruival képes immár a külfölddel a versenyt felvenni. A gyár ezidőszerint 60 munkást foglalkoztat.

A esatolt mintákat — szakértők nyilatkozatai szerint elsőrendű gyártmányok — oly kérelemmel küldöm meg, sziveskedjél oda hatni, hogy a rendőség és szolgazemélyzet stb. ruhaszükséglete ebből a gyárból szereztessék be. Ezzel a vállalatot nemcsak erkölcsileg és anyagilag támogatod, de lehetővé teszed, hogy a gyár szélesebb alapokra fektetve képes lesz a szükséges munkásokat nevelni és több munkáskezet foglalkoztatni.

Meg vagyok győződve, hogy vármegyénkben ezen szakmában első iparvállalattól jóindulatu támogatásodat nem fogod megvonni.

Zombor, 1908. évi április 2-án.

Fernbach Károly s. k.,
főispán.

Kemény vágott tűzifa

métermázsánként **száraz állapotban**; ugyszintén hasábfá öl számra házhoz szállitva **legjutányosabb árban** kapható
az Első Zombori Favágó Vállalat és Tűzifa Kereskedés **Flórián-utcai fatelepén.** 79—5—1

A nappali villamos áram.

Zombor, 1908. április 4.

A városi közgyűlés multkoriban tudvalevőleg utasította a villamvilágítás ellenőrzésére kiküldött bizottságot, hogy a nappali áramszolgáltatás megindítása érdekében kezdjen tárgyalásokat az üzembérlő céggel.

A bizottság tegnap tartotta dr. Alföldy Árpád h. polgármester elnöklése mellett e tárgyban első ülését, amelyen a Magyar Siemens-Schuckert cég részéről Stromszky Sándor és Hadinger A. igazgatósági tagok voltak jelen.

Az ülésen Stromszky Sándor igazgató ismertette az üzembérlő cég álláspontját. Az igazgató kijelentette, hogy az esetben, ha a nappali áram beindításával járó költségeket a cég kénytelen fedezni, husz éven aluli szerződésmeghosszabbítás nélkül tárgyalásokba sem bocsátkozhatik. Husz éves szerződés esetén is csak a délutáni órákban szolgáltatnak feltétlenül áramot, délelőtt csakis abban az esetben, ha óránként legalább 12.5 lóerő fogyasztás biztosítottik. Ellenszolgáltatás lenne még, hogy újabb 60 közvilágítási izzólámpát állítanának fel, a város azonban köteles beleegyezni abba, hogy a cég a szerződést a „Villamos vállalatok r. t.”-ra átruházza.

Buday Gerő bizottsági tag felemlítette, hogy a közgyűlés már eleve is azon határozatot hozta, hogy a szerződés husz éves meghosszabbításába bele nem megy. Ezért kérte az üzembérlőség megbízottait, hogy tegyenek ajánlatot arra, mily feltételek mellett volnának hajlandók felvenni a nappali üzemet, ha a szükséges gépeket a város szerezné be.

Stromszky Sándor arra az esetre, ha a felmerülő költségeket a város viselné, hármas alternatív ajánlatot tett. Az első módozat szerint azonnal beindítják a nappali áramot, ha az üzembérlési szerződés husz évre meghosszabbítatik. Ebben az esetben a beindítási költségek annuitásait a cég fizetné az üzem jövedelméből és felállítana még 60 közvilágítási izzólámpát. — A második megoldás ez: A cég azonnal szolgáltat nappali áramot, ha a város meghosszabbítja az üzembérlési szerződést tizenöt évre. A város azonban köteles egy 100—120 lóerős motoros gépet beszerezni. A költségek amortizációs részleteit négy év múlva kezdi a cég fizetni és a közvilágítási lámpákat harminceal szaporítja. — A harmadik megoldás szerint tíz éves szerződés meghosszabbítás esetén az említett gébeszerzés költségeinek és a felmerülő egyéb költségeknek amortizációs részleteit a város fizetné. A közvilágítási lámpákat a cég harminceal szaporítja. — Minden körülmények között azonban tartozik a város beleegyezni abba, hogy a cég a szerződést másra átruházhassa. A szükséges motor a város által egy éven belül lenne beszerezendő, addig is a mostani gépekkel indulna meg a nappali üzem.

A bizottság elhatározta, hogy a közgyűléstől felhatalmazást kér a fentiek alapján a további részletes tárgyalásra.

Előfizetési felhívás.

Április hó elsejével lapunkra új előfizetést nyitottunk.

Amikor közönségünket új előfizetésre felhívjuk, nem finánciális célok lebegnek szemünk előtt; a mi lapunk-

nak még csak másodlagosan sem az a célja, hogy bárkinek is anyagi hasznot hozzon. A mi célunk azonos azzal az ideális céllal, melyet a laptulajdonos, a függetlenségi párt maga elé tűzött és e cél: a függetlenségi eszme ápolása, terjesztése, erősítése.

Az ezen cél által megszabott kereteken belül rendületlenül a legradikálisabb szabadelvűség elveit szolgáljuk; kormánytól, hatóságoktól és egyes emberektől függetlenül küzdünk a megállás nélkül való haladásért.

A politikai irányu tevékenységünk mellett, áthatva attól a nemes feladattól, mely a magyar sajtóra hárul, kulturmissziót is akarunk teljesíteni, legfőbb gondoskodásunk tárgyát képezvén lapunk irodalmi nivójának megőrzése.

Ezekhez a nemes célokhoz kérjük az olvasó közönség támogatását!

Lapunk előfizetési ára:

Egész évre 10 K — f.
Félévre 5 K — f.
Negyedévre 2 K 50 f.

„A Bácsmezei Függetlenség“
kiadóhivatala.

H I R E K.

Kirendelés. Az igazságügyminiszter Horváth György óbecsei járásbírói betétszerkesztő telekkönyvezetőt a belényesi telekkönyvhöz rendelte ki.

Kinevezés. Dr. Balla Aladár ujvidéki főispán Melha Tibor budapesti okleveles műépítész az ujvidéki mérnöki hivatalhoz ideiglenes minőségű mérnöké nevezte ki.

Áthelyezések. Az igazságügyminiszter Miksa Károly zsabylai járásbírói aljegyzőt az ujvidéki törvényszékhez, Neumer Aladár szabadkai járásbírói jegyzőt a zsabylai járásbíróshoz helyezte át.

Nyugdíjazás. Az igazságügyminiszter Kugler Nándor bajai kir. járásbírói irnokot ideiglenesen nyugdíjazta.

Uj gazdasági tudósító. A földmívelésügyi miniszter Bács-Bodrog megye németpalánkai járására nézve Wolff Péter németpalánkai lakost a gazdasági tudósítói tiszttel megbízta.

Államosítás. Az óbecsei polg. iskola államosítása érdekében Faragó János kir. tanfelügyelő a napokban Óbecsén járt, ahol az illetékes körökkel folytatott tárgyalások eredményeképp elhatározott, hogy a község a járásbíróshoz jelenlegi helyiségét átadja a kormánynak, valamint évi 15.000 korona hozzájárulást ajánl fel.

Bőjtői előadások a katolikus legényegyletben. P. László Ferenc, Jézus társasági atya a kath. legényegyletben április hó 9., 10. és 11-én este 9 órakor a Koczik-fele házban konferencia beszédeket fog tartani, melyre az elnökség ez uton is a tagok figyelmét felhívja és kéri a tagok minél nagyobb számban való megjelenését. A konferencia beszédeken a pártoló tagokat is szívesen látja az elnökség.

Jubiláló postamester. Szesztres József titeli postamester a minap ünnepelte meg szolgálatának negyvenéves jubileumát, amely alkalomból az alkalmazottak lelkes ovációban reszesítették.

Szabad Lyceum. A zombori Szabad Lyceum egyesületben ma Tones Gusztáv szabadkai főgimnáziumi tanár tart előadást. Az előadás tárgya: Shakespere drámai művészete. A városháza dísztermében megtartandó előadás délután félhat órakor kezdődik.

Eljegyzés. Schlieszer Nándor zombori butorkereskedő eljegyezte Weisz Elluskát Eszékről.

Halálozás. Egy városzerte ismert szorgalmas, törekvő polgártársunkat szőlította magához az ur. Knippl Gáspár vendéglős rövid szenvedés után, munkás életének derekán csütörtökön délben meghalt. Temetése f. évi április hó 4-én délután 4 órakor volt a Basa-utcai gyászszobából. Az önkéntes tűzoltók elhunyt bajtársuk iránti kegyeletük jeléül a következő gyászjelentést adták ki: Gyászjelentés arról, hogy Knippl Gáspár bajtársunk, önkéntes tűzoltó-őrpáncsnok 1908. évi április hó 2-án meghalt. Temetése 1908. évi április 4-én délután 3 órakor fog megtartatni, mely időre tűzoltó bajtárs ur posztó ruhában, sisakkal, teljes díszben az őrtanyán pontosan megjelenni kéri. Kelt Zomborban, 1908. évi április hó 2-án. Szigethi István, ügy. h.-parancsnok.

Legényegyleti felolvasások. Az egyesületi előjáróság elhatározta, hogy mihelyt új épületébe bevonul, ismeretterjesztő előadások sorozatát megkezdji, melyre elsősorban felkérte Vértesi Károly ismert nevű író, hogy a Niagara és Coney Islandról tartott előadásait az egyesületben ismételje meg, mely felolvasások és képvételek az irodalmi társaság üléseit oly vonzóvá és látogatottá tették.

Az ügyvédi kamarából. A szabadkai kamaránál bejegyzett ügyvédjelöltek joggyakorlata: Biró Aladár dr. Kelemen József bajai ügyvéd Hesser Gyula bajai ügyvédi irodájába, Briedman Andor dr. Pataj Sándor zombori ügyvéd dr. Gál Rezső zombori ügyvéd irodájába joggyakorlatra lépett, dr. Ribiczey Kálmán dr. Gál Rezső zombori ügyvéd irodájából kilépett s a névjegyzékből töröltetett.

Meghívó. A zombori Kereskedők Testülete vasárnap április hó 5-én d. e. 10 órakor saját helyiségében gyűlést tart, a melyre a testülethez tartozó és a testületen kívül álló kereskedők és szatócsok — kik petroleum eladással foglalkoznak — saját érdekükben ezuton tisztelettel meghívotnak.

Közúti hid Ujvidék és Pétervárad között. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter értesítette Ujvidék város közönségét, hogy az Ujvidék—Pétervárad közt építendő állandó közúti dunai hídra vonatkozó előmunkálati engedélyt Ujvidék város közönségének megadta.

A községi és körjegyzők nyugdíja. A községi és körjegyzők tudvalevőleg régóta sürgetik nyugdíjügyük országos rendezését. A belügyminiszter most annak megállapítása végett, vajjon a jegyzői nyugdíjügy tervbe vett országos rendezése az államkincstár nagyobb megterhelése nélkül keresztülvihető-e és hogy ezen kérdés minden részletéről alapos tájékozást szerezhessen, kimerítő jelentést kér a törvényhatóságoktól a jegyzői nyugdíjalapokról, a részesek számáról, koráról és általában azok fontosabb viszonyairól.

Sztrájkstatisztika. Immár negyedik esztendeje, hogy a kereskedelmi miniszter részletes statisztikát vezet az összes munkásmozgalmakról. Hogy ezen statisztika minél pontosabb legyen és annak eredménye ne csak a naptári év végén, vagy épen jóval a naptári év után, hanem állandóan és folyatolagosan legyen feldolgozható, a miniszter elrendelte, hogy jövőben a hatóságok esetről esetre azonnal értesítsék az iparfelügyelőket.

Csődök. A zombori kir. törvényszék esődöt nyitott Pfeifer Mihály bácsszentiváni lakos ellen. Tömeggondnok Kozma László zombori ügyvéd. — Az ujvidéki kir. törvényszék Berlet Mihály kereskedő, sajkás-szentiváni lakos ellen a esődöt megnyitotta. Tömeggondnok Róza Miksa dr. ujvidéki ügyvéd.

Öngyilkosság. Vurtz János tiszakálmánfalvi jömodu polgár volt községi bíró március hó 31-én eltávozott hazulról. Hozzájártozóinak azt mondta, hogy Ujvidékre utazik. Az aggódo család a Tiszakálmánfalva község előjárósága értesítette április hó 1-én, hogy a Dunából Vurtz János holttestét Dunagárdonyon kifogták. A szerencsétlen ember valószínűleg még március hó 31-én Ujvidék-nél a Dunába vetette magát s a víz sodorta le Dunagárdonyig. Állítólag rossz anyagi viszonyai késztették végzetes tettének elkövetésére.

A közjegyzői állások szaporítása. Günther Antal igazságügyi miniszter a királyi közjegyzői állások szaporításával foglalkozik. A miniszter terve szerint az összes nagyobb vidéki városokban új közjegyzőségeket fognak szervezni.

Tartalékos tisztek és a közigazgatás. A tartalékos tisztek szolgálattételre való bevonulása igen nagy hátrányára vannak a hivataloknak s a legtöbb esetben megtörténik, hogy úgy az állami, mint a megyei hivatalnokok kérvények útján odáztatják el a bevonulás idejét. A honvédelmi miniszter e tárgyban most a törvényhatóságokhoz körrendeletet intézett s kijelenti, hogy ilyen kérelmeket ne is terjesszenek fel, mert a jövőben gyakorlatokról való távolmaradásra hivatalos teendők miatt engedélyt se ki sem fog kapni. Hogy pedig a hivatalok kellő időben gondoskodhassanak az illető tisztviselő helyettesítéséről, a miniszter már most megküldte azok névsorát, akik jövőre fognak bevonulni.

Bajmok réme. Megirtuk, hogy Csipak Pál nevű bajmoki legény a minap megtámadta Bajmokon Salamón Józsefet és Kollár Mihályt, akik gyanútlanul haladtak az utcán. Olmosvégű bottal verte a támadó a két embert, akik meglepetésükben védekezni sem bírtak, de meg az első ütésre Kollár Mihály el is kábult. A súlyosan megsebesült Kollárt Szabadkára vitték a Mária-Valéria kórházba, ahol tegnapelőtt kapott sérüléseiben meghalt.

Honvédek csendőri szolgálatban. Legutóbb megtörtént, hogy egy vármegye alispánja és főszolgabírája egyes csendőrijárőrök megerősítésére a katonai állomás parancsnokságtól néhány honvédet kért, kik azután kettőseivel, négyeseivel az egyes csendőrijárőrökhez beosztva, különböző községekben alkalmaztattak. Ezen eljárás, melyre különben a karhatalmi utasításban sem található indoklás, katonai szempontból meg nem engedhető, mert karhatalom gyanánt csak teljes osztagok rendelhetők ki saját tisztjeik parancsnoksága alatt. A belügyminiszter most rendelettel bocsátott ki, melyben felhívja az összes megyék alispánját, hogy a közigazgatási hatóságokat ez értelemben figyelmeztessék és arra utasítsák, hogy csendőrijárőrök megerősítésére jövőben csak csendőrséget vehetnek igénybe.

Fognak a 48-as honvédek. Az 1848-49-es honvédegyesületek központi választmányja a napokban dr. Balogh Sándor elnöke alatt ülést tartott, amelyen Szijjártó Zsigmond egyleti jegyző jelentette, hogy március 10-én 7613 nyugdíjas honvéd volt még életben, akik 1.351.184 kor. nyugdíjat élveznek. De az öreg honvédek nap-nap után rohamosan fognak, a múlt hónapban 454 öreg honvéd hunyt el.

Halálos baleset. Halálos baleset történt a múlt héten a szabadkai faipari gyárban. Korbity Mihály napszámos az utolsó napi béréért munkáján kívül az életével is fizetett. A szabadkai faipari részvénytársaság ipartelepén volt alkalmazásban, a körfűrészhez beosztva. Szombaton délután, amint egyik darab fát a géppel elvágatta és a kettéfűrészelt fadarabokat a fűrész mellől elakarta távolítani, a gép elkapta balkezének hüvelykujját és tőből lefűrészelte. A szegény munkás a fájdalomtól azonnal elalélt. A sérült embert kórházba szállították, hol a gondos orvosi segély dacára kiszervenedett. A kórházi orvosi vélemény szerint a halál közvetlen oka szívszélhűdés volt. A szerencsétlenül járt munkás holttestének törvényszéki boncolását elrendelték és a vizsgálat megindult annak megállapítása végett, hogy a halálos balesetet csupán a véletlen, vagy pedig vétkes gondatlanság okozta.

A községi pénztárnok bűnügye. A múlt szombaton tárgyalta az újvidéki törvényszék Kunszt Kázmér titeli községi pénztárnok bűnügyét. A pénztárnok a reája bizott községi pénzekből néhány ezer koronát saját céljaira használt fel. Kunsztot a törvényszék hivatali sikkasztás büntette miatt egy évi börtönrre ítélte. Vádlott az ítélet ellen felebbezett.

Gondnokság. A szabadkai törvényszék Tóth Kiss István mélykúti lakost elmetegség miatt gondnokság alá helyezte.

Ahol nem szeretik az idegenforgalmat. A bácsmezei Réim község nem relettál arra, hogy világvárosnak tartsák, s így nem barátja az idegen forgalomnak, sőt haragszik azokra az idegenekre, akik ott forognak. A multkoriban Gyurica József dunaszekesi lakos, aki nem tudott a rémieiek hajlandóságáról, mégis meglátogatta a falut, de vesztére tette, mert két rémi benszülött, Marin János és Schuma cher Ferenc egy elagyabugyálta, hogy súlyos sérüléseivel beszállították a szabadkai kórházba.

Alsós gutaütésre. Szabadkáról írják: Az alsós játékosok előtt nem ismeretlen fogalom az alsóst gutaütésre játszani. Olyankor történik ez, mikor valaki, annak dacára, hogy bizonyos ránézve a parthie elvesztése, mégis játszik, abban a reményben, hátha a partnerét hirtelen megüti a guta. A gutaütés ugyanis az alsósnál renonsznak számít, s a gutaütöttel szemben az ellenfél nyeri meg a parthiet. Ilyen, de a szószoros értelmében, gutaütéses alsósparthiet játszott a napokban Milkó Henrik banktisztviselő egyik barátjával. Milkó Henrik bement a makk eredeti felvételre a kvart-ász bellát, a barátja azonban nem adta fel a játszmat, hanem kijelentette, hogy ő gutaütésre játszik. — Ebben a pillanatban Milkó Henrik hirtelen lefordult a székről, féldoldali szélütés érte. Milkó állapota nem veszedelmes, de azért beszállították dr. Sántha György kórházi főorvos magánstanatóriumába. Partnere pedig felírta a partiet.

Gondnokság. A szabadkai kir. törvényszék Schaffhauser Jánosné szül. Plauer Ágnes bajmoki lakost elmebetegség miatt gondnokság alá helyezte.

Goldfahn Sándor és fia cég — fővárosi mintára — egyes cikkek forcizozott eladását leszállított árakon eszközli, ajánljuk hirdetését a n. é. közönség figyelmébe.

INNEN — ONNAN.

Egy pár beavatott beszél most még csak róla, de holnap, vagy holnapután a repülő ujság leleményes szerkesztői révén Palánka érdemes kupaktanácsai is ezt fogják tárgyalni, a vásár lezajlása után.

Egy szerelmes szívü legényről szól az ének.

Hogy megszeretett egy szép leányt, arról a mértékhtelesítő intézet sem tehet. Volt valami a levegőben, azon a boldogságos éjszakán, amikor Lehár, egy bolondos keríngője mellett álmodozott arról az illatos, dalos verőfényes jövőről . . . de csak úgy titkon. Valami csodálatos, ösztönszerű delej ragadta meg szívét annak az édes, forrón lüktető zenének hangjai mellett . . .

Hanem hiába álmodozott. Az a bizonyos sors, amelyről sohat beszélhetnének fájó szívü felebarátaink, a jelen esetben is mostohán járt el. Azok a szigorú hatósági kezek szétvágta a remény utolsó hajszálát is.

És ekkor nagyot gondolt, meg akart halni, hisz már a babyloni vizek mellett daloló poéták is oly édesen fájó hangon énekeltek a sirról, ahol megszünik minden, minden, még a hitelezők örökös zaklatásai is elvesznek az örök álom miatt.

De azért nem halt meg, ismét közbeszólt az a bizonyos sors és megakadályozta őt ebben.

Hogy most már mit fog tenni, arról még semmit sem lehet tudni. Mi is csak a vasuti menetrend pontos tanulmányozását ajánlhatjuk.

Sokféle csodabogár van a földön. Némely embernek csodálatos kíváncsisága képes

a halálba kergetni a leglegmatikusabb embert. Nemesak laptársunkat (a Bácskát) bosszantja „egy adózó polgár“, „egy előfizető“ stb. aláírásokkal ellátott levelek küldözgetője, mert nekünk is kijutott az ő figyelmes előzékenységből. Érdeklí azt a jó urat minden a világon, kezdve a toronyör egészségi állapotától egész a tűzoltó financiaiis dolgáig. Mindenre kíváncsi, csak a saját elmebeli állapotát, illetőleg nincs semmi kérdeni valója, pedig arra biztos választ kapna. Lenne szives az a jó ur megírni nekünk, vajjon unatkoznak-e az emberek halálok után, vagy voltak már neki megjavulási rohamai, előre haladt-e már a piócák művelődési története, vagy francia vállfűzöt hord a müzsa és lyoni selyemből készített reggeli pongyolát, vagy *mit csináljon az az apatini gavallér, aki szerelmi ömlengésében betöri szive gyönyörűségének rozmaringos ablakát?* Ha ezekre válaszol, úgy mi is fogunk válaszolni tisztelt és titkos levélíróknak.

A nem messze szomszédból egy sokác faluból vonult föl a napokban egy lakodalmi menet. Völegény és menyasszony arca sugárzott a boldogságtól s a robogó kocsik zajába veszett az édes suttogás mámoros zenéje. Csak a menyasszony kezében ringó liliomosokor remegése árulta el egy pillanatra a bensőkben rejlő boldogság nagyságát.

Hiába itt Zomborban sines olyan ünneplés aktus, mely elég szent lenne ahhoz, hogy kikerülje a megszólást. — Ezuttal a liliomosokorban akadtak fönn a szemek. Maliciózus, bántó suttogás hallatszott a bámulók között. Hogy liliom így, liliom úgy, szebb az ha tövén áll . . . Egyik félre álló uriember végre is megunta a sok sugást, bugást s hangosan szólt rá a mellette levőre :

Aztán mi kifogása van a liliom ellen?

— Semmi kérem . . . semmi, de hát úgy is tudja mindenki, hogy nem a menyasszony csinálta a *boxer forradalmat*. —ő.

Szerkesztői üzenet.

R. J. Tiszakálmánfalva. Tudósításáért köszönet.

HIRDETÉSEK.

Legjobb
szépitőszér!
Hölgyek
részsére
nélkülözhe-
tellen!

A szépség

elérésére, tökéletesítésére és
fentartására

legkitünőbb és legbiztosabb vegytiszta, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmazó, teljesen ártalmatlan z-irmentes készítmény a **FÖLDES-féle**

Margit-crème.

Ezen világhírű arckenőcs eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást miteszert és más minden bőrbajt, ráncokat, himlöhelyeket is, az arcot simává és üdévé teszi.
Ára: kis tégely 1 kor., nagy 2 kor. **Margit-hölgypor** (3-féle színben) 1 kor. 20 fill., **Margit-szappan** 70 fill., **Margit-fogpép** 1 kor., **Margit-arcviz** 1 korona. Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő: 00-5-2

Földes Kelemen
gyógyszerész, ARAD.

Főraktár Zomborban: Mihájlovits István, Német Ignác, Illin Dezső és Fehér István gyógyszerárakban.

Csodás, gyors és
biztos hatása.

Törv. védve.
Óvakodjunk
utánzatoktól!

Eladó szőlővessző.

MANTICOLA

sima szőlővessző eladó.
I. oszt. á 1000-re 16 kor.
II. oszt. á 1000-re 12 kor.

Ifj. GAUDER HENRIK-nél
Bácsgyulafalván. 58-6-6

Házeladási hirdetemény.

Zomborban, a Kalap-utca 42. sz. alatti, két egymás melletti,

legújabb stílusban épült lakház

olcsó áron szabad kézből eladó. A két ház szilárd anyagból, tisztán és csinosan van építve, villamosvilágítással és csillárokkal van ellátva. Egy-egy lakház 4 szobából, előszobából a szükséges melléképületekből és hozzá való gyümölcsöskertből áll.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos:
Bogisits György ugyanott. 69-3-3

FIDIBUSZ

A legkitünőbb és legolcsóbb élclap

Szerkeszti: HELTAI JENŐ.

Főmunkatársak: Ambrus Zoltán,
Molnár Ferenc, Herczeg Ferenc,
Ignotus, Szomori Dezső.

Képel javát: Lincz Lajos, Vesztőcey Manó,
Paulini Béla, Feiks. Vadász, Erdely, Oláh, Süte, Csukássy, Kober
és Kondor rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a FIDIBUSZ-ot a vidéki előfizetők a

Előfizetési ára paratlanul olcsó:
Egész évre 6 Kor. Negyedévre 1 K 50 f
Félévre 3 Kor. Egy óra 50 fillér

Egy szám ára 5 kr. (10 fill.)

Friss, vidám, pajkos eredeti, eleven, érdekes, bátor, díszesen illusztrált heti élclap.

Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala

Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

Összes cikkeink occasió áron!

Ma és a következő napokban, bezárólag április hó 12-ig eladásra kerül

3000 darab férfing mélyen leszállított áron!

Egyben tudomására hozzuk, a n. é. közönségnek, miszerint

= férfi kalapokat =

is, nagy választékban, rendkívül olcsó áron raktáron tartunk.

GOLDFAHN SÁNDOR ÉS FIA

Zombor, Kossuth Lajos-utca a különlegességi tőzsde mellett.

81-10-1

Villamos csillárok, díszműárak.

Csipkék, szalagok, kötőpanutok.

Angol nyakkendők, pécsi keztyűk!

Hirdetések felvételnek

a legolcsóbb árak mellett
LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN
Erzsébet-körút 13. sz. alatt.

Hirdetemény. 70-2-2

Élőkerítés, Maclura Aurantica olcsó áron kapható
GERGUROV DÁNIEL és FIA
vashereskedésében ZOMBORBAN.

Bármiféle veszélyes expedícióra ajánlkozik művelt fiatal ember. Címe megtudható e lap kiadóhivatalában.

73-5-2

KERESTETIK egy 15-18 éves, jobb házból való

magyar leány

2 gyermek mellé. — Utbaigazítást ad e lap kiadóhivatala: Erzsébet-körút 13. sz.

68-4-3

Kihirdetés.

Kihirdetem, hogy a következő két házasság egymással házasságot szándékozik kötni, u. m.:

	Vőlegény	Menyasszony
Családi és utóneve és esetleg egyéb közlelbi megjelölése	Csernicsék István	Kmetovics Erzsébet
Családi állapota	nőtlen	hajadon
Állása (foglalkozása)	önálló kisbirtokos	háztartásbeli
Vallása	r. kath.	r. kath.
Életkora és születési helye	szül. 1884. évi március hó 15-én Irig (Szerém m.)	szül. 1889. évi október hó 28-án Irig (Szerém m.)
Lakhelye	Irig	Temerin 690. h. sz.
Szüleinek családi és utóneve	néhai Csernicsék István néhai Farkas Anna	Kmetovics Ignác Császár Erzsébet

Felhívom mindazokat, akiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt nálam közvetlenül vagy a kifüggesztési helyi községi elöljárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be. Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni, u. m.: Temerinben és a „Bácsmezei Függetlenség“ című lapban.

Kelt Temerinben, 1908. évi március hó 26. án.

Volpert György,
anyakönyvvezető-helyettes.